

hvad den meget ærede Indenrigsminister udviklede for nogle Aar tilbage om dette Spørgsmaal. Han udviklede netop den samme Tanke, at man havde Amtsraadet ligeoverfor Sogneraadet som Erstatning, at der ikke var to Ting, og Amtmanden som Erstatning for Regjeringsprincipet, saa jeg tror, at det ærede Medlem i denne Henseende kan være meget vel tilfreds, og skulde Sammenligningen mellem det Kommunale og Rigsdagen halte, saa maa det ialfald være til den Side, at Rigsdagens Anliggender ere saameget vigtigere end de kommunale, og at, naar man tør betro den frie Valgret de første Anliggender, skulde man saameget mere kunne betro den de andre. Der er imidlertid en Omstændighed, som den ærede Ordfører for Mindretallet fremhævede, og som ogsaa er bleven fremhævet tidligere, nemlig, at man ikke „stiller“ sig til Sogneraads- og Amtsraadsvalgene. Jeg veed nu ikke, hvorvidt det vilde være praktisk at indføre den Bestemmelse, at man skulde stille sig til disse Valg, thi det var muligt, at man derved vilde gaa glip af gode Kræfter, som man ellers kunde faa, men i ethvert Fald kunde det ærede Medlem idetmindste for mit Vedkommende være forvisset om, at et Forslag i saa Henseende fra ham vilde blive taget under den alvorligste Overveelse. Det kunde jo være, at man kunde tale med Vedkommende iforveien og saa formaa ham til at stille sig frem. Sagen var maasse ikke saa vanskelig. Der kan være Grunde baade for og imod et saadant Forslag, saa hvis det er den eneste Grund, det ærede Medlem har imod den frie Valgrets Benyttelse til Kommunalvalgene, at Vedkommende ikke skulde stille sig til Valg, saa forekommer det mig, at han skulde forsøge at gaa den Vej; vi have jo endnu en tredje Behandling. — Diætløshed er en Valgbarhedsænsus. Ja, det har det ærede Medlem ikke negtet, men han siger, at, naar det er Tilfældet, saa maa der være en Modsigelse tilstede, naar vi desuagtet tro ved den frie Valgret at kunne faa nye Kræfter ind. Deri tror jeg det ærede Medlem feiler, og det forekommer mig, at det ærede Medlem for Nestved (Albretsen) tydelig paaviste det, saavidt jeg ellers opfattede ham rigtigt. Jeg forstod det ærede Medlem for

Nestved saaledes, at han mente, at det er ikke det, den mindre Skatteyder søger, selv at komme med til at regjere, det er ikke det, han vil offere sin Tid paa selv at sidde i Sogneraadet eller Amtsraadet, men hvad han lægger megen Vægt paa, er, at han kan være med til blandt de Folk, han kender, at faa valgt de Dygtigste, de Humaneste og de mest Rettænkende, der ville den større eller mindre Kommunes Vel i Almindelighed, saaledes at man ikke indbyrdes i Klasser vælger hinanden paa Omgang, eller fordi Denne eller Sin har knurret lidt mere i det foregaaende Aar, eller af andre Grunde. Det tror jeg var det nævnte ærede Medlems Mening, og det tror jeg ogsaa vil blive Følgen; thi der vil blive Folk nok, som have den fornødne Tid og som ere dygtige og retsindige, og som ville drage de almene Vælgere hen til sig, saaledes at de bestemme, at dem skal det være. Jeg tror saaledes nok, at vi faa de nye Kræfter med, uagtet jeg med Fornøielse skal erkjende og gjentage, hvad der er udtalt i Betænkningen, at vi have mange Mænd ogsaa blandt de nu privilegerede Klasser, som have store Fortjenester af vor kommunale Udvikling; men jeg er ligesaa overbevist om, at mit Lovforslags Vedtagelse ikke skulde svække den Indflydelse, som saadanne Mænd, af hvilke jeg har Kjendskab til mange, hidtil have haft, men netop vilde styrke dem saameget mere, som de vilde udgaa som valgte ved den almindelige Tillid og derigjennem vilde finde en langt større Opfordring til at tage sig af de Sager, som de nu kastevis vælges til at tage sig af. Jeg haaber saaledes, at det ærede Medlem vil tage sin Bestyrelse for Modsigelse tilbage. Endnu er der kun Gæt, af hvad det ærede Medlem yttrede, som jeg skal opholde mig ved. Han siger, at den Fremtidstanke ligger nær, at Kommuneraadsmedlemmerne skulde lannes. Hvor nær denne Tanke ligger, veed jeg ikke; men jeg veed, at den ikke staar i Forbindelse med dette Lovforslag; det er en Forbindelse, som de ærede Medlemmer have søgt. Men hvad jeg ogsaa veed, er det, at, skal denne Tanke gennemføres, saa maa det ske ved en ny Lov, og saa kunne de ærede Medlemmer til den Tid sætte dem derimod. I ethvert Fald haaber jeg, at det ikke vil ske,